

SLOVENSKI NAROD.

Izaja vsak dan, izvzema ponedeljke in dneve po praznikih, ter venja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold., za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 krajc. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dljake vojů znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 glđ. — Za oznanila se plačuje od četrtstopne petič-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovški cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“. Opravištvu, na katero naj se blagovoljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

V Ljubljani 6. marca.

Glasilo kranjskih nemškutarjev in vladnih privrženikov „Laibacher Tagblatt“ je iz enega naših člankov iztrgal en kos necega stavka in bi rad dokazal, da smo mi za Ofenheima. Našim bralcem nij treba dokazovati perfidnosti take polemike, ker vedo kako smo sodili Ofenheima, katerega vredni drug je bivši ustavovorni minister in vodja Giskra in minister Bahns. Ali proti temu se pa moramo slovesno zavarovati, da bi nam „Tagblatt“ lekcije dajal o „pravici“, kakor se to predrzne v svojem listu od četrtka s svetopisemskim citatom: „du sollst nicht beugen das Recht, ... dem Rechte sollst du nachjagen“.

Organ tiste stranke, katera si uže toliko časa od nas mora javno in pred vsem svetom očitati goljufijo in sleparijo a nema poguma proti temu storiti kar bi morala če bi hotela in mogla svoje politično poštenje rešiti; organ stranke, katera se je na vse naše pozive in dokaze le potuhnila in tiho sprejemala naše udarce, kakor hudoben fantah, ki tepen niti glasu od sebe ne dá, ker ve, da je res grešil in se tudi popoboljšati ne misli; organ te stranke nema pravice govoriti o „pravičnosti“.

Ogersko ministerstvo.

Iz Budim-Pešte 5. marca.

[Izv. dop.]

Naše novo ministerstvo je tedaj po velikih trudih in težavah sestavljeno. Imena novih ministrov je „Slovenski Narod“ uže v svojem političnem pregledu priobčil, od več

bi tedaj bilo jih tukaj ponavljati. Naše novo ministerstvo je sestavljeno iz zedinjenja, iz fuzije ali koalicije desne levice in Deakovcev. Deakovci so mupa samo eno rebro dali, celo drugo njegovo telo je iz opozicije vzeto. Konservativci pod Sennyeyjem, in Lonyajeva frakcija, kakor tudi naj skrajnejši levičarji, ali stranka leta 1848, nijso v našem novem ministerstvu zastopani. V našem novem ministerstvu slavi zmerni liberalizem zmago nad konservativci, ki so Avstriji prijazni, in nad stranko leta 1848., ki o Avstriji niti besedice slišati neče. Predsednik našega novega ministerstva je grof Wenkheim. Za kolorit našega novega ministerstva Wenkheim nij nobene barve doprinesel, on je samo „pictus masculus“ v njem. Duša našega novega ministerstva je dosedanji opozicionalec in protivnik nagodbe z Avstrijo leta 1867, Koloman Tisza. Poleg njega je dosedanji Deakovec Szell monumentalna prikazen v njem. Finančno teoretičnega strokovnjaštva Szell nema, pač pa pozna našo finančno mizerijo od zunaj in znotraj. Ali bode pa tudi za njo zdravila našel, to je zelo dvojbeno. Ghyeczyjevo osnovo o povišanji davkov gotovo ne bode državnemu zboru predložil, s padom Bitto-Ghyeczyjevim so tudi te toliko sovražene osnove padle. Naš sedanji državni zbor razen proračuna za tekoče leto tudi kaj družega v razpravo ne bo več vzeti mogel. Naša finančna mizerija bode tedaj na prihodnji državni zbor čakati morala. Minister Perczel je vzhodnim štajerskim Slovencem iz tega poznan, da je jeseni leta 1849, s svojimi hoveni iz Medjimurja preko Središča do Ormuža prodril, tam se nekoliko z avstrijskimi loveci

streljal, mnogo njih zajel in ž njimi zopet nazaj v Medjimurje popihal. — Peta našega novega ministerstva ne bodo s cvetjem nastlana. Uže sedaj se snuje jaka opozicija proti njemu. Sennyey in Lonyay ga bodeta vsak od svoje strani v kot vganjala.

Tudi klerikalci, ki posebno mnogo do Sennyeya drže, ne bodo mu prijazni. Te dni so imeli naši škofje velik shod v Budim-Pešti, da se posvetujejo, kako pozicijo bodo nasproti našej novi vladi zavzeli. Tisza je protestant, in uže zaradi tega pri naših škofih nij priljubljen. Slovansko narodnosti z odstopom Bittoja nijso nič na škodi, z vstopom Tisze nič na koristi, njihovo stanje ostane nespremenjeno. Velika važnost obstoji v tem, da bode prihodnje volitve Tisza vodil. Gotovo je, da bodo njegovi privrženiki veliko večino v našem prihodnjem državnem zboru imeli — in bog ve, če ne bode Tisza naslonjen na to večino, državno vprašanje zopet na dnevni red postavil! Zlasti, ker itak uže v dveh letih finančna pogodba z Avstrijo izteče. To bode imelo velikanske nasledke, in bog ve, če nij Tiszovo useljenje v ministerstvo to, kar ježovo gostovanje pri lisici, kjer se je jež od početka tiho v kotič stisnil, a potem razširil v brlogu in lisico s svojimi iglami iz lastne njene luknje prepodil. Tako se utegne tudi našim Deakovcem goditi, in tega se tudi bojajmo.

Politični razgled.

Notranje dežele

V Ljubljani 6. marca.

Šlezjska trgovinska zbornica je Bahnsu (!), prejemu sindikatnih do-

Listek.

Bojanov Matejka.

Sredi pašnika so sedeli trije otroci, pastirčki. Mhec, najstari izmed njih, rezal je vrbovo piščalko, in štiriletna sestra je pazno gledala nož in les, težko pričakovaje, da bode delo gotovo.

Zraven njiju pak je čepel petletni dečko; Matejka so ga klicali.

Ko bi imel pipec, urezal bi si tudi piščalko; a ubogi ga nema.

„E vrag, spet se je strla“, vsklikne Mhec in vrže vrbov klin v stran.

„Daj meni nož, jaz jo bom naredil“, prosi Matejka.

„Daj mu daj“, prigovarja Anička, ki bi rada imela piščalko.

„Kaj boš ti! Kupi si ga“, odgovori jezno Mhec in vstane iskat si druge šibe.

Matejka je zopet pobesil glavo, in jel sè svojim bičem mlatiti po tleh.

Mhec nij mogel narediti piščalke; vsaka se mu je strla; vrbova koža še nij bila dovolj mežena.

Mej tem je postalo mračno, in vsi trije so gnali živino domov.

Bili so Bujanovi otroci. Mhec in Anička sta bila „domača“, Matejka pak tržaški najdenec, ki ga je vzel Bujan, da bi imel pastirja.

Prišlo mu je to na misel, ko je šel enkrat s svojo ženo v cerkev k zgodnji maši.

„Veš kaj“, dejal je tedaj, „jaz pojdem v Trst po otroka; denar bomo dobili zanj, ravno za mali davek bo, potem ga bomo imeli pa za pastirja.“

Kmet ne premišljuje dolgo, in tudi Bujan nij premišljeval. Črez par tednov je imel Matejko v hiši, gori za pečjo, od koder je stoprv prišel na tlak, ko je začel po malem kobacati okolo stolov.

Pravo ime njegovo, ki je stalo zapisano v bukvicah, s katerimi je šel gospodar

vsako leto enkrat v komisijo po denar, je bilo: „Matija Marotti“, pa na vasi so mu rekli samo: Bujanov Matejka.

In kadar se je napatil hišni gospodar v omenjenem smislu h gospodski, takoj so napravili Matejko v praznično obleko, ki nij bila njegova, obuli so mu črevlje in dobil je velik kos pogače v žep, češ, da vidijo gospodje, kako dobro se godi gojencu. Ko sta pa prišla zopet domov, oblekel je Matejka svoje raztrgane hlače, pogače tudi nij bilo več, namesto nje pa mali kos črnega kruha.

To je bil najlepši dan v letu.

Godilo se mu nij slabo, stradal baš nij; pa belega kruha je dobil samo enkrat leto in dan.

Tako je bilo do dvanajstega leta. Do tedaj je dobival Matejkov oče plačo od gospodske. Potem pak si baje mora vsak tržaški gojencec sam prisluziti žvež.

In tudi Matejka je šel k sosedu za pastirja. Služil je na leto par prtenih hlač,

bičkov, zaupnico dala. — Bajje jo misli tudi naša Vestenekova „psevdo“ trgovinska zbornica posnemati, ker Banhans je njen vredni oče, in saj vemo kaj četrta zapoved veli.

Nekov moravski poslanec protestuje v češkem „Poslu z Prahy“ proti očitjanjem, da bi bili Moravani popustili državopravni program, ker so zmenili svojo taktiko, ter šli v državni zbor; dalje oni poslanec omenja izrek enega prvih ustavovernih kolovodjev, ki se je vsled pritožbe moravskih poslancev, da jim ustavaška stranka vselej le pokazuje svojo moč in nadvlado, kadar kaj zahtevajo za svojo narodnost izrazil tako-le: „Nam je pač vse eno, ste li v državnem zboru, ali ne, dokler ne priznate veljavnosti decemberške ustave. (Prazen izgovor. Ured.) K temu priznanju vas prisiliti, to je naš namen, v to svrhu se moramo posluževati vseh sredstev in poglavito tacega, ki vas največ boli. Priznajte ustavo, — in ne bodete germanizirani!“ — Toda moravski poslanci so isto tacih mislij v tej zadevi, kakor Čehi. Nikomur izmed njih nij kaj tacega še prišlo na misel. Ako so tedaj moravski poslanci šli v državni zbor, niso vsled tega oslabili opozicije, niso si pridobili hvaležnosti, izgubili niso nič, nego pridobili so si to: da so ohranili edinost celega naroda na Moravskem, ka so zabranili na ta način nesramno agitacijo protivnega tabora.“ Dalje pravi „P. z P.“: „Mi na Moravi nijmo vajeni pričkanja, da si imamo dosta prilike vsled ministrovih besedij (da so Staročehi zelo oslabljeni vsled boja z „Mladočehi“). Toda toliko naj bude omenjeno na te besede ministre, da je razpor mej obema strankama češkimi, vas in celo opozicijo seslabil, in da bi bila sedanja kritična situacija „ko nekaj visi v zraku“, nepomerno važnejša in za ustavake nevarnejša, ko bi ne bilo došlo do očitnega razpora. Zaradi tega bi se morala preiskavati sredstva, katera bi zopet ponovila staro moč opozicije. Minister govori o položaji obeh opozicij, o aktivnej in pasivnej, proti rajhsratu. Če tedaj pogledamo češki stranki, vidimo, da sti obe v teh glavnih in najvažnejših stvareh na enem istem stališču. Zakaj tedaj boj, zakaj dve kandidatni listini? Zares, češki voditelji v tem trenutji nemajo važnejšega in v prosepah svoje politike vpljivajočega namena, — nego se postaviti proti Dunaju v eno, skupno vrsto!“ — Blaga želja, ki se bo razbila na trmi in trdoglavosti Staročehov.

Znano je, da italijanski Tirolci žele enako ločiti se od nemških Tirolcev kakor na pr. štajerski Slovenci od Nemcev. Ustavoverni časniki posebno „N. fr. Presse“

so italijansko - tirolskim poslancem obetali izpolnitev te želje in v državnem zboru so se jim prijazne kazali ustavoverci. A sedaj bodo videli Lahi kaka je nemška vera. Na konec enega leta jim uže nemški ustavski povedo v odboru za to zadevo izvoljenem, minister Lasser na čelu, da ne bode iz tega nič. Izvoljen je pododbor v katerem so dr. Herbst, dr. Granitsch in dr. Dordi, ki bode „razloge“ naštel zakaj se jim ne ustrezje.

Magjarski študentje so napravili na čast fuzije baklado. Ovacije so veljale Tiszi in Deaku.

Vnanje države.

V ruskem ministerstvu vnanjih stvari se je zgodila prememba, ki jo je ugodno čnti. Na mesto zbolelega državnega tajnika Vestermana stopi tajni svetovalec Stenuhov, Slovanofil, kot pomočnik Gorčakova.

Na Francoskem se s težavo sestavlja novo ministerstvo. Buffet se je dal pregovoriti, da prevzame predsedstvo. Sedaj se vrši pogajanje z Dufaurom in se govori o tem, kdo naj bode minister notranjih zadev. — Narodna skupščina mej tem obravnava o rečeh nižje vrste. — Mac-Mahon se je z republiko sprijaznil. — Bonapartisti pa po deželi čedalje bolj rujejo za Napoleona.

V Strassburgu je univerzni profesor, protestant Sohlm izrekel, da nemška država predaleč gre v boji proti katoličanstvu. Najbrž ga bodo liberalni Nemci vsled tega odstavili, ker akademična svoboda je v Nemčiji tudi majhena.

Pruski listi vsled izida Ofenheimove pravde o Avstriji pišejo prav slabo, kakor bi bila polna goljufov in sleparjev. Tega blaga res ne manjka, posebno v nekijh krogih, vendar taka sila nij kakor Prusijani vpijejo. Ako pa se Ofenheimova kupljena prijateljica „N. fr. Pr.“ na to srdi, ima druge uzroke, nego avstrijske.

Uže omenjeni nemški zakon, katerega je minister Falk predložil državnemu zboru v Berlinu, ima 15 paragrafov in določuje, da se državne plače duhovnikom še dalje izplačujejo, škofom pa se odtegnejo, dokler ne prisežejo, da bodo postave izpolnovali.

Dopisi.

Iz Ljubljane 6. marca. [Izvirni dop.*] V vašem cenjenem listu je bilo izrečeno, da narodnjaki si ne smemo dati izviti iz rok niti enega narodnega zavoda. To so gotovo zlate besede, katerim vsak pameten

* Dali smo temu dopisu prostor, in bomo o tem še govorili. Uredn.

par črevljev, kamižolo in suknjo, in dva goldinarja kapitala.

Zadovoljen je bil; „doma“ pri Bujanovih ga nijso več potrebovali; bilo je domačih dovolj; tukaj je pasel po leti; po zimi pa je za pečjo sedel, turšico luščil in slamnate kite plal.

Kdo je bil njegov pravi oče, kdo mati, to mu nij bilo mar. Slišal je, da so ga „iz Trsta“ prinesli, in Trst je bil bajje veliko, veliko večji, nego vas, kjer je bil sedaj; kdo bo torej tam očeta in mater iskal. In tega Matejka tudi nikdar nij preišljeval.

Ko je dopolnil osemnajst let, šel je k drugemu sosedu za hlapca služiti. Tu je imel uže več; črevlje do kolen, hlače na irh, dve kotaninasti srajci in dvajset goldinarjev „lona“.

Sedaj pak je zahajal tudi uže mej „fante“; z zasluženimi denarji je plačal parkrat na leto nekaj bokalov, in za to so ga domačini trpeli mej soboj; on je bil sicer „tržaški“, pa da je le — plačal.

In celo svojega dekleta je imel tudi kmalu; kaj bi ne, čvrst fant je bil, in na kmetih, kakor povsodi, velja vrh tega pesem:

„Moj ljubček si bil
Moj mož pa ne boš.“

Prišel je k vojakom, črez par let pa nazaj, in njegovo dekle še nij imelo družega fanta.

In za to sta se zopet „rada imela“.

Vsaj ona je bila Bujanova Anička, on pa „Bujanov“ Matejka, in ljudje na vasi so celo govorili, da ga utegne stari Bujan vzeti za zeta.

Pa stari tega nij storil.

„Tržaškega mi za hudiča ne boš jemala,“ dejal je, in črez nekaj tednov je imel družega ženina, v sledečem pustu je bila pa poroka in svatba.

In ko so na podu pri Bujanovih plesali, sedel je Matejka v gostilni sam, in pil „žgano vino“ in hudo, oj hudo mu je bilo pri srcu.

Družega dne pak je šel v sosednjo vas služiti. Leto je teklo za letom, Matejka je pa služil. Ob nedeljah je sedel pri „fraklju“ ali

človek najdražje volje pritrjuje, a pristaviti mora, da se pri nas le dajo izvesti, ako vzajemno delamo za naroden razvoj in da v to pomore zlasti žurnalistika, sedaj velemoč sveta. Eden tacih zavodov, pri katerem je mnogo narodnega kapitala engažiranega, je banka „Slovenija“. Njo bi moralo, če gori omenjene besede nijso le fraza, z vso mogočo silo podpirati vse slovensko občinstvo, posebno tisto, ki se zaveda svoje narodnosti, in tudi od našega edinega dnevnika „Slov. Naroda“ pričakujemo, da jej glede na njen brezstranski, a vendar naroden značaj pomoči ne odreče. Kdor pozna razmere te banke, kakoršne so bile začetkom druge njene opravilne dobe, žalostne, breznaadne, zavožene, moral bode priznati, da se je mnogo na bolje obrnilo, da se je ravnateljstvu posrečilo slabe elemente iz nje iztrebiti, goljufive uradnike odstraniti, škodljive pogodbe promeniti z ugodnimi, da je sedaj nam tako sovražna tuja žurnalistika nehala banko napadati, da pravde srečno teko proti osobam ki so jej premnoge izgube naklonile in da Treuensteinove nakane, katere je skozi Banhansovo ministerstvo nameril v pogubo banke, morajo po človeški previdnosti obrniti se v njegovo propast. Javno mnenje, poprej neugodno banki se je pomirilo, doplačevanje delnic nadaljuje še srečno, zavarovanje gre dobro izpod rok, da, denarja nikakor več ne manjka, in da bode banki, ako jej posebne nesreče ne zaprečijo razvitek, v teku enega leta morebiti uže mogoče ne samo prejšnje izgube prebaviti, temveč še delničarjem nekoliko dobička priboriti. Agencije, kolikor je bilo prej nezanesljivih in neplodnih, so se nadomestile z novimi, druge nove so se ustanovile brez posebnih žrtv z načeli takimi, da kupčija mora donesti dobiček. Na priliko so se prej dajale agencijam ali podružnicam stalne pavšalije ali celo službenine, nakupovale so se povsod draga pohištva, table, tiskovine, to vse je sedaj odpalo, in so se nastavili agenti, ki po večem poroštva dajo in ki delavajo le proti povračanju provizije. Naša sosednja Hrvatska se v tem oziru posebno odlikuje. Ta dežela do sedaj od banke čisto preorana, je sedaj popolnem organizirana, in so se tam našli domoljubni možje, ki z veliko marljivostjo in z večjim ognjem in

bokalu, v delavnikih pa je oral, sejal, vozil in drva sekal — za druge ljudi.

Vsaj to je navadna osoda — to je gorjé.

Tako je postal star hlapec; — hlapec na stare dni. In ljudje so rekli: ta je pijanec.

In enkrat so sekali v gozdu veliko bukev. Drevo, posekano, se nagne, ter počasi pada.

Eden izmed sekalcev zakliče: „Matejka, beži, beži.“ Ta Matejka pak je bil star in počasen.

Drevo ga je vjelo in pobilo.

Taka je osoda na tem svetu: v črevljih spočet, v črevljih umrl!

Čez tri dni so ga pokopali — brez joka, brez solz.

Njegov zadnji gospodar je dal staremu mežnarju sedem grošev, da je uredil grob, in po vrhu iz belih kamničkov sestavil črki B. M. in križ mej njima.

To je pomenilo: Bujanov Matejka. Kdo ve zaunj? J. K. K.

Karmik

vspehom za banko delujejo, nego se v tem oziru znamo pohvaliti in mi Slovenci sami. Ogerska in Erdeljska in tudi Galicija bodo v kratkem času povsodi zastope „Slovenije“ imele. Češka zemlja je uže popolnem oproštena goljufivih sleparjev, ki so banki le znali neizmerno škodovati, tudi tam se vidno zboljšava bankino stanje, tudi tam je slovensko domoljubje in neutrudljivo delovanje bankinih organov vedelo zavoženo kupčijo v najboljši tir spraviti. Prestane nam še omeniti slovenske pokrajine. Tukaj je žalibog še največ pustošne ledine preorati. Naglašati moramo, da, negovoreč o nemškutarjih, ki nam itak le smrt žele, narodnjaci premalo, skoraj da nič ne store za bankino korist. Odlitni Slovenci imajo premnogokrat le zaničljiv posmeh za ta zavod, in nekateri jej celo nasprotujejo. Mnogo naših rojakov raji zruševajo svoje zavarovanje, mesto, da bi agitovali za banko in jej še več strank pridobivali. Taki in enaki čini, naj se tedaj kot banki in tudi celemu narodu nekoristni opuste, mražja do banke naj se spremeni v prijateljstvo, posamezne izgube pri delnicah naj se pozabijo kot iz prejšnjih nesrečnih časov izhajajoča žrtvovanja, kateri pa sedanje ravnateljstvo nij krivo, in naj se oživi zopet zaupanje v ta zavod, splošno prijazno mnenje in uspešno sodelovanje. Naj rojaki naši pomislijo, da treba našim trgovcem kredita, katerega pa sedaj žalibog le pri Nemcih mnogokrat brezuspešno iskati morajo. Koliko zlaščanja za narodno kupčijski svet, za osnovo posojilnic na kmetih itd., ako bo banki „Sloveniji“ mogoče razviti svoj komercijalni oddelek.

Iz Trsta 4. marca. [Izv. dop.] Politično in bralno društvo „Edinost“ bode v nedeljo 7. marca v Rojanu imelo občni zbor, in bode na dnevnem redu točka, katera vso pozornost slovenskega naroda na se obrača, namreč točka, resolucija od mestnega magistrata zaradi uradovanja v slovenskem jeziku z okolico. Pokazalo se je v vseh deželnih zborih, kakor tudi v državnem zboru, da terjanje in energično zahtevanje slovenskega jezika v šoli in uradu po čudnem mrtvem § 19 državnih osnovnih postav, postaja vedno bolj živahno. — Čas je, da tudi tržaški Slovenci, akoravno se je v mestnem in deželnem zboru uže večkrat zaradi tega huda debata vnela, zlasti od g. Nabergoja, da bi se nam vendar, ker smo polovico prebivalcev tržaške občine, dalo od krute laške stranke to, kar postava veleva. Laška stranka v Trstu je tako daleč prišla, da je svojo narodnost do vrhunca spravila in vse druge pogazila, kar se jezika tiče; še celo nemški uradni jezik je le bela vrana. Napisi nad poštanim uradom, nad brzojavnim uradom so edino laški; v nekaterih krajih se vendar spodaj pod laškim še nemški napis najde. Kaj bi nemčurji rekli ako bi v Ljubljani edino le slovenski napisi nad uradnimi bili, kar bi bolj pristojalo, kot laško v Trstu. Po okolici, pri javnih šolah in pri okrajnih načelnikih so edino laške firme; le tu in tam je kak popačen slovenski napis zraven laškega. Kam smo prišli mi Slovenci! ali si hočemo res večno pustiti gospodariti v lastni hiši od vsiljenja in terorizma?

Goričani, Kranjci, Štajerci in Korošci delajmo skupno, ne mislimo si le ozke meje tržaškega teritorija, akoravno nam laška

stranka vedno očita, da hodimo le po onem potu, kateri v Ljubljano pelje. To je naravna reč, da tržaški Slovenci ne moremo po cesti hoditi, katera na Laško pelje, ker tam je le za nas politična smrt, od tam ravno veje naši južni straži pogubljen strupen veter. Severna stran pa je edina kamor magnetična igla Slovence na laški meji vleče, torej nam ne more nikdo v zlo jemati, ako se bratimo z brati.

Da se bode gotovo enkrat moralo na bolje obrniti, nam je lep izgled Dalmacija, kajti tudi tam je pešica Lahov in Lahonov svoj terorizem pod vladnim pokroviteljstvom trdno in kruto širila. A proti vsem zaprekam in zaviram od strani ministerstva in vlade zmagal je ljudski glas, in vodja tega bil je gotovo narodni rojak general Rodič.

Domače stvari.

— (Goriško politično društvo „Soča“.) Odbor je sklenil v seji 22. febr., da bo redni letni občni zbor 15. t. m. ob 1 1/2 uri popoldne. Dnevni red obsega razna poročila in volitev predsednika in odborikov. Kje se bode zborovalo in natančni dnevni red, priobčimo kasneje.

— (Tržaški namestnik) bar. Pino je bil tudi na Dunaj poklican.

— (G. Jarnej Brezovar), naš rojak profesor v Kursku v Rusiji je dobil od ruskega carja za izvrstno službovanje in posebne trude orden sv. Ane 3. stopinje.

— (Invalidna ustanova postojnske jame.) C. k. deželno predsedništvo krajsko je od obrestij na 1875. leto pripadajočih iz invalidne ustanove postojnske jame v znesku 37 gold. 80 kr., ki se je založila 11. marca 1857 l. v spomin, ko sta cesar in cesarica počastila s svojo navzočnostjo postojnsko jamo, podelilo darove invalidom: Fr. Kovaču, Jož. Počkaju, Mih. Bergoču, Jož. Vilharju, Ant. Fajdigi, Jan. Geršini, Jur. Zormanu, Fr. Adamu, Jan. Mejaku in Ign. Melharčiču; dalje se je podarilo iz Fr. Metelkove invalidne ustanove v znesku 37 gold. 80 kr. in sicer iz obrestij od tega zneska, pripadajočih na 1875. leto, sledečim invalidom: Jarn. Ulepiču, Jur. Puelju, Šim. Ilovarju, Ant. Nachtigallu, Mat. in Martinu Reženu in Jož. Kocijannu.

— (Strašna nesreča.) Iz Zagorja se nam piše 4. marca: Zopet vam imam za bilježiti strašno nesrečo, ki se je bila učinila včeraj 3. t. m. v tukajšnjem rudniku. — Kake pol ure od toplice, kjer se rudnik pričinja, nahaja se jašek v Kisovcu. — V Maksimiljanovem rovu onega jaška kopal je pet rudokopov premog. Kopljejo ga od zgoraj, da se jim posipa niz doli; ko jim preide žila, napravijo obod obstoječ iz močnih brunov, ter takozvanim „gorskim mlinom“ nasujejo gruše in peska okrog oboda. Premog pa spravljajo po železnici, ki je stvarjena v to svrhu, v „pseh“, do družega rova, ki leži mnogo nižje, onda ga zvrhavajo v globočino; drugi ga zopet nalože onda, ter ga spravljajo na beli dan. — Kakor sem omenil, kopal je tam pet rudokopov. Ko naredo obod in okrog hote namleti peska, udere se jim nad glavami v prvo voda, potem pa vlažna zemlja, a končno blatnasta godlja in sicer s tako silo, da je sodrga enega nesrečnežev odnesla po železnici do omenjega družega rova, v katerega ga zahiti. Temu slučaju

zahvaliti ima svoje življenje, kajti drugi ostali so pod obodom. — Uže včeraj od osme ure zjutraj kopljejo, da najdejo siroteje. A blato se je udrlo v novo s hudo silo, da je merilo uže 14 sežnjev dalje od nesrečnega pogubonosnega kraja. Se ve, da so se zadušili vsi štirje. Oteti rudokop je oženjen; ostalih štirih je eden samec, a drugi trije oženjeni in imajo dokaj dece. Baš zdaj le ob 9 zjutraj poizvem, da so našli enega onih nesrečnežev. Sodrga je bila prinesla mrtveca soboj.

Šmarji v Ljubljani

od 2. do 4. marca:

Herman Reič, dete mašinskega voditelja, 6 mes., na možgansk-j vodenici — Ana Armičeva, soproga priv. uradnika, 66 l., na sušici. — A. Japučičeva, zasebnica, 70 l., vsled starosti. — Marija Šušteršičeva, dete kondukterjevo, 2 l., na difteritis. — Ana Šafferjeva, hiš. posestnica, 72 l., na srčnej hibi. — M. Rozmanek, dete fabriškega delavca, na prezgodnjem por. du. — V. Peč, uradnik, 61 l., na prisadu. — J. Hud bivnik, blagajnik, 78 l., za srčnem oslabljenjem. — Jov. Črne, v pos. delavni i, 38 l., na jetiki. — K. Marinče, vdova želez. čuvaja, 57 l., na krvotoku.

Veliko
pozornost

bude premnogi terno-dobitki igralnih instrukcij g. profesorja vit. v. Orlicé v Berlinu, Wilhelmstrasse št. 125, zatoraj naj se vsak obrne zaupno nanj, ki želi v svojih denarnih razmerah za trdno doseči ugodno premembo.

Vprašanja

glede njegovih izbornih loterijskih instrukcij odgovarja profesor matematike, vit. v. Orlicé v Berlinu, Wilhelmstrasse št. 125, najljubneje (48)

takoj in brezplačno!

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov po izvrstni

Revalesscière du Barry

v. Bonn.

28 let uže je nij bolezní, ki bi jo ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih in otrocih brez medicín in stroškov; zdravi vse bolezni v želodcu, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; žleze i naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprebavljenje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabosti in blevanje pri nosečih, otožnost, diabet, trganje, shujšanje, bledičico in prehlajenje; posebno se priporoča za dojenec in je boljše, nego dojničino mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spričeval zdravilnih, brez vsake medicíne, mej njimi spričevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, pravega profesorja medicíne na vseučilišču v Mariboru, zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Dr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castlestuart, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih osob, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastoj.

Kratki izkaz iz 80.000 spričevalov.

Spričevalo zdravilnega svetnika Dr. Wurzerja,

Bonn, 10. jul. 1852.

Revalesscière Du Barry v mnogih slučajih nagradi vsa zdravila. Posebno koristna je pri driti in griži, dalje pri sesalnih in obistnih boleznih, a t. d. pri kamnju, pri prisadljivem a bolehnem draženju v scalni cevi, zaprtju, pri bolehnem bodenju v obistih in mehurji, trganje v mehurji i t. d. — Najbolje in in neprecenljivo sredstvo ne samo pri vrstnih in prsni boleznih, ampak tudi pri pljučnici in sušnji v grlu. (L. S.) Rud. Wurzer, zdravilni svetovalec in člen mnogo učenih družtev.

Winchester, Angleško, 3. decembra 1842.

Vaša izvrstna Revalesscière je ozdravila večletne i nevarnostne prikazni, trebušnih bolezni, zaprtja, bolne čutnice in vodenico. Prepričal sem se sam gledé vašega zdravila, ter vas toplo vsakemu priporočam.

James Shoreland, ranocelnik, 96. polka.

Izkušnja tajnega sanitetnega svetovaleca gosp.

Dr. Angelsteina.

Berolin, 6. maja 1856.

Ponavljaje izrekam gledé Revalesscière du Barry vsestransko, najbolje spričevalo.

Dr. Angelstein, tajni sanit. svetovalec.

Spričevalo št. 76.921.

Obergimpfern, (Badensko), 22. aprila 1872.

Moj patient, ki je uže bolehal 8 tednov za strašnimi bolečinami vnetic jeter, ter ničesar použiti nij mogel, je vsled rabe Vaše Revalesscière du Barry popolnoma zdrav.

Viljem Burkart, ranocelnik.

Montona, Istra. Učinki Revalescière du Barry so izvrstni. Ferd. Clausberger, c. kr. okr. zdravnik. Št. 80.416. Gosp. F. V. Bencke, prvi profesor medicine na vseučilišču v Mariboru (Nemčija), piše v „Berliner Klinische Wochenschrift“ od 8. aprila 1872 to le: „Nikdar ne zabim, da je ozdravila enega mojih otrok le takozvana „Revalenta Arabica“ (Revalescière). Dete je v 4. mesecu vedno več in več hujšalo, ter vedno bližvalo, kar vsa zdravila nijso bila v stanu odpraviti; toda Revalescière ga je ozdravila popolnoma v 6 tednih.“

St. 64.210. Markizo de Brehan, bolehaje sedem let, na nespanji, treslici na vseh udih, shujšani in hipohondriji.

St. 79.810. Gospo vdovo Klemmovo, Düsseldorf, na dolgoletnem bolehanji glave in davljenji.

St. 75.877. Flor. Köllnerja, c. kr. vojašk. oskrb-

nika, Veliki Varaždin, na pljučnem kašlju in bolehanji dušnika, omotici i tišanji v prsih.

St. 75.970. Gospoda Gabriela Tešnerja, slušatelja višje javne trgovinske akademije dunajske, na skoro breznađejni prsni bolehanji in pretresu čutnic.

St. 65.715. Gospodični de Montlouis na neprebavljenji, nespanji in hujšanji.

St. 75.928. Barona Sigmo 10letne hramote na rokah in nogah i. t. d.

Revalescière je 4 krat tečnejša, nego meso, ter se pri odraslehi in otrocih prihrani 50 krat več na ceni, gledé hrane.

V pšenastih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr. — v 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 38 gold. — Revalescière-Biscuiten v pušicah á 2 gold. 50 kr. — Revalescière-Chocolatée v prahu v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold.

50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 0 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold.

Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Dunaji, Wallfischgasse št. 8, v Ljubljani Ed. Fahr, v Gradcu bratje Oberanzmeyer, v Innsbruku Diechtl & Frank, v Celovcu P. Birnbacher, v Lenci Ludvig Müller, v Mariboru M. Morič, v Meranu J. B. Stockhausen, v Zagrebu v lekarnici usmiljenih sester, v Čerovicah pri N. Šnirhu, v Oseku pri Jul. Davidu, lekarju, v Gradcu pri bratih Oberranzmeyer, v Temešvaru pri Jos. v Papu, mestnemu lekarju, pri C. M. Jahnerju, lekarju, v Varaždinu pri lekarju dr. A. Halterju, kakor v vseh ostalih pri dobrih lekarjih in specijalnih trgovcih; tudi razpošilja dunajska hiša na vse kraje po poštah skaznicah ali povzetjih.

Tržnica.
5. marca:
Evropa: Klein iz Ogerskega. — Sriča iz Novi — Münz iz Litiže.
Pri Slovu: Frankenberger iz Dunaja. — Franke iz Trebiža. — Ber iz Dunaja. — Jagrič iz Kranja.
Pri Matiči: Klünger iz Dunaja. — Urbančič iz Preddvora.

Skladišče dunajske tiskarske tovarne katuna.

Dovoljujemo si sledeči najceneji tovarniški cenik za sezono 1875 uljudno predložiti. Svoje izdelke razločujemo v dve vrste, ter smo porok za dobroto robe in zagotavljam, da se vsako naročilo tako točno izvrši, kakor bi si naročnik sam izbral. Na zahtevanje pošljemo na ogled obširni cenik. Priporočevaje najtopleje naše podvzetje, ostajamo in se znamenjamo s odličnim spoštovanjem

vodstvo prodajalnice.

(51-3)

Cenik.

Vatli, roba.	I. četrt.	II. četrt.	Roba na kose od 30 + 50 ali 54 vatlov.	I. četrt.	II. četrt.
Vlastni izdelek v perkalinu in platna za srajce, vatel po gold.	— .25	— .20	1/4 30 vatlovega platna od prediva, kos po gold.	8.—	7.—
Kosmonoški izdelki v perkalinu, kretonu in platnu za srajce, vatel po gold.	— .30	— .25	1/8 30vatlov. pranega platna od creasa, kos po gold.	8.—	7.—
Neunkirchenski izdelki batista in jaconeta, vatel po gold.	— .30	— .25	1/4 30vatlov. pranega platna za mizne prte, kos po gold.	10.—	9.—
Francozki izdelki jaconeta in moussolina, vatel po gold.	— .40	— .35	1/4 30vatlov. pranega platna od creasa, kos po gold.	12.—	11.—
Giroflé-Girofla, najnovejša roba za plesno in letno obleko, vatel po gold.	— .45	— .40	1/4 50vatlovega nizozemskega platna, kos po gold.	14.—	12.—
Turški creton za spatne haljine najnovejšega kroja in vrste, vatel po gold.	— .30	— .—	1/4 50vatlovega beliškega platna, kos po gold.	16.—	15.—
Percail za meblje vsake barve in dessin, vatel po gold.	— .35	— .30	1/4 50vatlov. irskega platna, kos po gold.	25.—	20.—
Izbran francozki brilantin, vatel po gold.	— .35	— .30	1/8 rumburškega platna (samo May in Holteld) 6 vrst, gid. 30-40-50-60-70 kos po 24 vatlov.		
Beli in gladki brilantin, vatel po gold.	— .35	— .30	Roba na tucate.		
Belo in ogledno tkanje za životke, vatel po gold.	— .30	— .25	Žepni robci za deca z slikami ali pisanimi okraji, tucat po gold.	1.—	85.—
Kosmonoška koža za damsko in otroško obleko, vatel po gold.	— .45	— .40	Žepni robci za dekleta z pisanimi okraji ali obrobjeni, tucat po gold.	1.5	95.—
Angleška platnena roba za domačo obleko, vatel po gold.	— .30	— .—	Žepni robci za gospde, od batista ali jaconeta z pisanimi okraji, tucat po gold.	1.60	1.30
Beli chiffon, chirting in domače platno, vatel po gold.	— .25	— .20	Žepni robci za gospode, z pisanimi okraji ali obrobjeni, tucat po gold.	3.—	2.50
Chiffon ali percail za srajce, vatel po gold.	— .35	— .30	Rumburški platnени robci, tucat po gold.	3.—	2.—
Beli damastni gradl in beli ali rumeni nanking, vatel po gold.	— .30	— .25	Irski platnени robci, 5 vrst, gold. 4, 5, 6, 7, 8 tucat.	2.50	2.—
Brisače ročne od jaguarda ali damasta, vatel po gold.	— .30	— .25	Vlastni izdelki, robci od katuna za glavo, tucat po gold.	3.80	3.20
Črni orlean, vatel po gold.	— .50	— .40	Kosmonoški izdelki od katuna ali batista robci za glavo, tucat po gold.	3.50	3.—
Črni luster, vatel po gold.	— .70	— .60	Foulard robci za glavo, tucat po gold.	3.50	3.—
Črni svileni lustrin, vatel po gold.	1.20	1.—	Kosmonoški foulard žepni robci za gospode, tucat po gold.	4.—	3.—
1/4 angl. rips za obleko ali dolmane, vatel po gold.	1.60	1.30	Vlastni izdelek, žepni robci za gospode, tucat po gold.	3.—	2.50
Roba za obleko, gladkih ali koženih barv, vatel po gold.	— .40	— .30	Platnene servijete od jaguarda, tucat po gold.	4.—	3.—
Posamezni predmeti robe.			Platnene servijete od damasta, tucat po gold.	6.—	5.—
Rumburške platnene rjuhe brez šiva, 1/4 vatlov široke, 3 vatie dolge, kos po gold.	4.—	3.—	Platnene brisače ročne od jaguarda, tucat po gold.	5.—	4.—
Barvani mizni prtli h kavi raznobarvani, kos po gold.	— .80	— .—	Platnene brisače ročne od damasta, tucat po gold.	7.—	6.—
1 pokrivač od piqueta za deca, bele ali pisane barve, kos po gold.	1.30	1.10	Servijete za desert, bele ali pisane, v damastu, tucat po gold.	3.50	2.50
Ena garnitura pokrivač za postelje in piqueta barvanega, 2 kosa po gold.	6.—	5.—	Turške hagabug ročne brisače, tucat po gold.	4.—	3.—
Mizni prtli od platnena damasta.					
1/4 3, 3.50, 4.50, 6.50					
Čisto lanene			Garniture, bele ali barvane v jaguardu, za 6 osob, 12 osob, 18 osob, 24 osob, gl. 5, gl. 10, gl. 15, gl. 20.		
			Garniture, bele ali pisane v damastu, za 6 osob, 12 osob, 18 osob, 24 osob, gl. 6, gl. 12, gl. 18, gl. 24.		

Licitacija.

10. t. m. dopoldne ob 9. uri se prične v hiši št. 237, na glavnem trgu v prostorih zraven „zlatega pucka“ licitacija še ostale zaloge blaga, ki obsega 600 srajce po 50 kr. začeni, srajčne vložke, zavratnike, spodnje hlače, nogovice, pravo holandsko platno, roba za obleko in volnato roba za gospode, nitkarsko blago, popotne plaide, mašinsko svilo in evirn, dalje blizu

50 šivalnih mašin,

vse nove, iz najboljših fabrik, od 5 gold. počeni, potem štatsunsko upravo in mnogo drugih stvari, vsled česar se oni, ki kaj kupiti nameravajo, uljudno vabijo. (71-1)

Franc Zeleznikar in Ivan Vaidi
sta odprla
krojaško delavnico
via Commerciale št. 7 v II. nadstropji
v Trstu,

ter se priporočata slavnemu p. n. občinstvu z objubo, da budeta izročena njim dela vestno in točno izvrševala. (66-3)

V. c. k. avstrijskih deželah od visocega ministerstva za notranje zadeve dovoljena

orlova linija (Adler-Linie).

Nemško transatlantično parobrodno društvo.

Direktna poštna parobrodna vožnja mej

Hamburgom in Newyorkom

na krasnih in brzih poštih parobrodih ali parnikih I. razreda, peče 3000 ton in 3000 konjske moči. Klopstock, II. marca. Schiller, 25. marca. Lessing, 8. aprila. Goethe, 18. marca. Gellert, 1. aprila. Herder, 15. aprila.

Vsaka osoba plača: I. kajuta 195 tolarjev, II. kajuta 300 tolarjev, mej-paluba 90 tolarjev. Nakupenja se izve pri inozemskih agentih društva in glavneza ravnanjelstva v Hamburgu, St. Annen-Platz 1, Dopisli in telegrami naj se adresujejo: „Adler-Linie — Hamburg.“ (4-5)

Tržne cene

v Ljubljani 6. marca t. l.

Pšenica 5 gid. 10 kr.; — rez 3 gid. 60 kr.; — ječmen 3 gid. 10 kr.; — oves 2 gid. 20 kr.; — ajda 2 gid. 90 kr.; — pros 3 gid. 10 kr.; — koruza 3 gid. 20 kr.; krompir 2 gid. 40 kr.; — fižol 5 gid. 40 kr.; — masla fiant — gid. 55 kr.; — mast — gid. 40 kr.; — speh frisen — gid. 36 kr.; — speh povojen — gid. 42 kr.; jajce po 2 kr.; — mleka bokal 10 kr.; govadne fiant 27 kr.; — telehne fiant 24 kr.; svinsko meso, fiant 29 kr.; — sena cent 1 gid. 35 kr.; — slame cent 1 gold. — kr.; — drva trda 7 gid. — kr.; — mehka 5 gid. — kr.

Tržna cene

(Tržno telegrafsko poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovih . . . 71 gid. 50 kr.

Enotni drž. dolg v srebru . . . 75 . . . 90

1860 drž. posojilo . . . 112 . . . 63

Akcija narodne banke . . . 960 . . . —

Kreditno akcije . . . 290 . . . 50

London . . . 111 . . . 50

Napol. . . 8 . . . 89 1/2

C. k. obkralj . . . 5 . . . 25

Srebro . . . 105 . . . 15